

Erkjendelsen af Nødvendigheden for en Udvidelse og Forbedring af Kjøbenhavns Havn for at kunne tilfredsstille de forøgede Krav, der stilles til Byen og Havnen saavel i industriel som i mercantil Henseende, fremkaldte Planen af 1863. Denne Plan kom frem for Havnebestyrelsen, Havnecapitainen og Havnebygmesteren, støttet af Havneraadet, paa en Tid, da vort Fædreland var indviklet i meget alvorlige Begivenheder: den kom frem kort før Krigen, den gik sin Gang under Krigen, og det var kun meget faa, der kunde rette deres Opmærksomhed sydestgjørende derpaa. Planen faldt i 3 Affnit. Det ene vedrører Havnens Indre, det andet den nordlige Deel af Havnen, nord for Toldeboden, og det tredje den sydlige Deel af Havnen, sønden for Langebro. Alt, hvad der vedkommer den indre Deel af Havnen, fra Toldeboden til Langebro, er det ikke Forespørgernes Mening at røre ved her idag; man erkjender, at de fleste af de Ting, som her ville blive foretagne, ville være til Gavn for Hovedstaden, og, om vi end i nogle Punkter kunde have ikke uvæsentlige Indvendinger at gjøre derimod, ville vi dog, for ikke at forstyrre Forespørgselen, ikke berøre denne Side af Sagen. Jeg skal altsaa holde mig til Terrainet norden for Toldeboden og sønden for Langebro og tage det første Affnit først. Norden for Toldeboden er det Hensigten at ryddeliggjøre, om jeg saa maa kalde det, Indrerheden. Der er tre Ting, som Havnevesenet her agter at lade foretage. Det Ene er at udbyde Løbet og altsaa gjøre det mere seilbart for større Skibe, det Andet er at udvide, forstørre Indrerheden, det Tredie at tilveiebringe en stor D paa Refshalegrunden, deels til Anlæg af industrielle Værker og til Dplag, og deels til Beskyttelse af Rheden. Bekostningen ved disse Anlæg er anslaaet til omtrent $\frac{1}{2}$ Million. Den Deel, som vedrører Udbygningen af Løbet, anerkjende vi det Gode ved. Vel er det muligen ikke nødvendigt at udbyde saaledes, som det er paatænkt, eller at borttage saa stor en Deel af Grunden, navnlig af Rhjggen, som til-

sigtet, men der kan imidlertid ikke fra vor Side indvendes Noget derimod. Hvad de to andre Ting angaaer, stiller det sig paa dette Sagens Standpunkt for os saaledes, at Udvidelsen af Indrerheden ikke er nødvendig, medens vi ansee Anbringelsen af den store D paa Refshalegrunden for mindre end nødvendig. Tanken om Udvidelsen af Indrerheden er fremkaldt ved Mangel paa Plads, men herpaa kunde man for en stor Deel hjælpe ved blot at sætte Pennen paa Papiret, ved ligesom at træffe saadanne Foranstaltninger i administrativ Henseende, som ville være nødvendige for at bøde paa dette Forhold. Jeg skal her nævne, at alle Skibe, som komme paa Indrerheden, skulle anfre op eller stoppe og sende en Mand i Land for at hente en Toldebedsmand. Denne Toldebedsmand maa komme ombord og forsegle Skibet, inden det tillades dette at komme ind i Havnen. Nu hænder det ofte i haardt Veir, at Skibe komme ind, der kun have smaa Vaade, som de ikke kunne sende i Land; de stoppe da op og ligge til Ankens derude mange Gange i flere Dage. Jeg har tidligere paa dette Sted anviist den ærede Finansminister, som ikke er tilstede her idag, en Maade, hvorpaa der efter min Mening kunde rettes paa dette Forhold, nemlig ved at sende en Vægter ombord i hvert Skib, som gaaer ind, og lade ham følge med Skibet ind i Havnen, til det kommer derhen, hvor det skal løsse. En anden Grund til, at der standses paa Indrerheden, er Mangel paa Bolværkspladser i Havnen; navnlig er det bekjendt, at de finste Skippere ligge længere Tid, inden de kunne finde Plads ved Børsen. Man haaber, at man ved Anlægget syd for Snippelsbro og ved Forbedringer i Havnen kan raade Bod herpaa. Den er tænkt i den Tid, da Havneplanen bringes til Udførelse, altsaa i 10—15 Aar, at skulle være til en Størrelse af omtrent 26 Tønder Land, og man har endogsaa betænkt, at man efter den Tid vilde udvide den endnu mere, ja, den skulde være til en Størrelse af omtrent 38 Tønder Land. Et saadant Anlæg udenfor